

عنوان مقاله:

منظر به مثابه مکان

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی معماری و منظر شهری پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مهدی حقیقت بین - عضو هیئت علمی دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده هنر، گروه معماری و شهرسازی

پانیز قانڈنیا - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده هنر، معماری منظر

خلاصه مقاله:

این مقاله درآمدی بر موضوع منظر و ارتباط آن با انسان و جامعه است. اما آیا در حالی که موضوع منظر خود موضوع چندانمشخص و معینی نبوده و این مساله نوپا و در عین حال گسترده است، می توان به بررسی ارتباط آن با موضوعات دیگر پرداخت؟ اگر چه نمی توان تعریف جامعی برای منظر ارائه داد اما یک راه شناخت آن، تحلیل بیشتر ارتباط منظر با زمینه های دیگر است. یکی از مهمترین این زمینه ها، انسان به عنوان به وجودآورنده - ذهنی و عینی- و مخاطب اصلی منظر است. جامعه به عنوان مجموعه ای از انسانها و به عنوان یکی از اصلی ترین و تأثیرگذارترین بسترهای زندگی انسان، از دیگر این زمینه هاست. یکی از معانی مهم و مؤثر در ارتباط انسان و محیط که مورد توجه طراحان بوده، حس تعلق است. در روشهای طراحی محیطیعلیرغم استفاده فراوان از این واژه، تعریف مشخص و معینی از این معنا و عناصر تشکیل دهنده آن ارائه نگردیده است. لذا با هدفشناسایی این حس در معماری و خاصه معماری منظر، به بررسی اجمالی حس تعلق و عوامل تشکیل دهنده آن پرداخته و بارویکردهای هستی شناسانه و معرفت شناسانه ادبیات موضوع بررسی شد. نتایج پژوهش نشان می دهد حس تعلق از معیارهایارزیابی محیط های با کیفیت بوده و در معماری و رشته های طراحی محیطی، ویژگی های کالبدی نظیر فرم (رنگ و اندازه و شکل و مقیاس) و روابط اجزاء کالبدی با تأمین و تأکید بر فعالیت های اجتماعی محیط، نقش مهم و موثر در شکل گیری حس تعلق، دارا می باشد. روش این مقاله توصیفی تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانهای و بررسیهای میدانی است. هدف، بررسی و شناخت حس -تعلق به مکان و عوامل به وجود آورنده آن در معماری و خاصه معماری منظر است.

کلمات کلیدی:

فضا، مکان، حس مکان، حس تعلق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/385124>

